Kávéházi díszletek -interjú Kuti Letícia látványtervezővel

[1]

Egy Goldoni vígjáték, A kávéház bemutatójára készülünk. A Baal, a K- egy ország két lóért és a Medvevár után ez a negyedik JESZ-es produkció,

melynek díszletét és jelmezeit Kuti Letícia tervezi. Ennek apropóján beszélgettünk.

A Magyar a Képz?m?vészeti Egyetem Látványtervez? m?vész MA szakának végz?s hallgatója vagy. Hogy lesz valaki díszlet- és jelmeztervez??

- A m?vészeti szakközépben festészetet tanultam, de úgy éreztem, nincs meg bennem a kell? elhivatottság, hogy fest?m?vész legyek. Nagyon szerettem a filmeket, és mikor a szüleimmel azon gondolkodtunk, mi lenne igazán nekem való, valahogy ebben az irányban kezdtünk el keresgélni. Végül a felvi.hu-t böngészve találtam rá a Kaposvári Egyetem alkalmazott látványtervezés szakára, ott végeztem el a BA képzést. Most már azt is látom, hogy nem könny? ezen a pályán érvényesülni, sok áldozatot kell hozni, de úgy érzem, ez az én utam.

Még nincs a kezedben a diploma, de már komoly szakmai tapasztalatokkal rendelkezel, jónéhány színházi produkció létrehozásában részt vettél. Mi volt eddig számodra a legnagyobb kihívás?

- Nemrég egy opera díszleteit és jelmezeit terveztem meg az Ódry Színpadra. Mivel az opera m?fajából adódóan nagyon sok szerepl?t mozgat, elég nagy stábbal kellett együtt dolgoznom, és ügyelnem kellett arra, hogy a végeredmény kis térben jól érvényesüljön. Opera esetén izgalmas a jelmezkészítés is, hisz egy énekest, aki éppen az alkatával ellentétes karakter? szerepben énekel, valahogy át kell változtatni.

Más egy kis színház. Hogy kerültél kapcsolatba a JESZ-szel?

- Az unokatestvérem, Kuti Gergely itt játszott, az ? révén ismertem meg a társulatot és Zakariás Mátét. Azóta minden darabban, amit ? rendezett, én is közrem?ködtem. Ez már a harmadik közös munkánk. Szerencsére általában egyetértünk, úgyhogy jól tudunk együtt dolgozni.

Hogy zajlik a közös munka, míg kialakul a színpadi látvány minden részlete?

- Ha kapok egy felkérést, el?ször elolvasom a darabot, aztán végzek egy kis gy?jt?munkát. Tanulmányozom a kort és a helyszínt, ahol játszódik, az építészetet, díszít?motívumokat és a divatot, illetve természeti képeket is keresek, melyek leginkább kifejezik a darabbal kapcsolatos érzéseimet, benyomásaimat. Mikor leülünk a rendez?vel beszélgetni, elmondja a koncepcióját, ebb?l indulunk ki. Próbáljuk egyeztetni az elképzeléseinket, aztán folyamatosan csiszolgatjuk. Ritkább az, mikor annyira domináns a jelmez, hogy abból kell kiindulni, els? körben általában a díszletet kell megtervezni, vagyis inkább a teret kialakítani.

Az els? komoly önálló munkám a *Baal* volt. Itt az volt a koncepció, hogy nagyon letisztult és modern teret alakítsunk ki átvilágítható falakkal, mintha a néz? egy akvárium világát szemlélné –a hal motívum többször felbukkan a darabban. Ezt a zár teret kellett közben kinyitni, illetve térformáló elem volt a föld is, amely esetenként a „vizet játszotta”. Szeretek természetes dolgokat bevinni a színpadra, hiszen – mivel nem oda valók, fontos szerepet kaphatnak.

A *K-egy ország két lóért* c. el?adásban mer?ben más volt a kiindulási pont. Itt a néz?ket is minél inkább próbáltuk bevonni a színházi térbe és a történetbe – mintha a városok lakói lennének, ahol az események zajlanak. A teljes színháztér jelképezte a világot. Ami a jelmezeket illeti, próbáltunk az egyes karakterekb?l kiindulni, utalva a tipikus reneszánsz öltözetek jegyeire, s elmenni akár a végletekig. A f?szerepl?, Kohlhaas Mihály egy igazi harcos, aki mindig elszántan küzd az els? sorban. Ezt mutatja tépett ujjú inge, mely ugyanakkor a korabeli divatnak jegyeit is megán viseli. Vele ellentétes figura az „uralkodó bizalmasa”, aki (tányérgallérjával) inkább távol tartja magát a cselekvést?l. A fejedelem, akit csak a vadászat érdekel, többféle sz?rmét is felvonultat, a férfit és n?t egyszerre játszó színészn? szeméremkupakot visel, ami kifejezetten a férfiasságot kiemel? accessoire… Próbáltunk az egésznek valamiféle utópisztikus hangulatot kölcsönözni.

A *Kávéház* Velencében játszódik, ezért a háttérben – vagyis a díszletekben megjelenik egyfajta kopott, reneszánsz hangulat. Ehhez jönnek a ’80-as évek divatját idéz? jelmezek és tárgyak. Ennek a korokon átível? karneváli retro hangulatnak egyrészt az a szerepe, hogy tudjunk elvonatkoztatni, általánosítani. Ez a történet tulajdonképpen azt járja körül, hogy m?ködik egy adott mikrotársadalom, melynek megvannak a mindenkori, tipikus figurái. Tagjai élik mindennapi életüket, különböz? értékrendeket képviselnek és ezért nézeteik ütköznek, illetve megvannak a maguk kis szórakozásai. Megfigyelik egymást, van, akit megszólnak, az idegenekkel szemben gyanakvóak, stb… Ez pedig történhet tért?l és id?t?l függetlenül bárhol.

A próbafolyamat során nem csak a rendez?vel, hanem a szcenikusokkal, a kivitelez?kkel és a színészekkel is együtt kell m?ködnöd.

- Valóban, folyamatos konzultációt igényel, hogy az elgondolásomhoz képest mi az, ami technikailag megvalósítható az adott keretek között. Természetesen vannak kompromisszumok, amiket meg kell hozni, de én nagyon élvezem, hogy az egész egy nagy csapatmunka. A végére letisztul, hogy minek kell nagyobb hangsúlyt kapnia, és mi az, ami kevésbé fontos. Ami a színészeket illeti, számukra is fontos, ha már díszletek között, jelmezben próbálhatnak, de engem is inspirál egy adott színész karaktere, hogy mit lehet bel?le kihozni. Ebben a darabban például Don Marziót egy piperk?c alaknak képzeltem, mikor a forgatókönyvet elolvastam. A próbák során azonban ez a szerepl? egy agresszívabb, punk figurává alakult, ami ugyanúgy benne van a szerepben és a színész karakterében is. Ez is izgalmassá teszi a színházat.

- Most már hamarosan felgördül a függöny és lef? a kávé!

Radnai Éva

m?vészeti titkár

Pécs, 2018. augusztus 27.

Forrás webcím:https://jesz.pte.hu/kavehazi_diszletek_interju_kuti_leticia_latvanytervezovel

Hivatkozások
[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/kutileticia.foto_.jpg?itok=chSU-OG3